

عامر گمريانے

گهٽي ئي وکري چي بدل شو موسمونو سره
 او مونڙه خوار شو د همه صداقتونو سره
 هره شپه ستا د وصل خوب وينمه ورک لاليه
 او راپاخمه د فرقت د اوازونو سره
 يو چي له خانه کله تنگ شم بل په خان مئين شم
 دوه وخته الوخم د زانو د سېلونو سره
 ستا د نظر هره گيله مني خالي لاسونه
 خو ما پخوا ياري پرېکري د گلونو سره
 ما په خپل خان کښي د سکون چي موندلې نه وي
 که زړه مي جوړه نه وي کري د غمونو سره
 په هر قدم ئي شاعري سپري جديد رنگونه
 عامر روان دے د غزل روايتونو سره

حبيب راهي

په مخه تلو ماته ئي خيال ونه که
 وخت زورور و ما پري سوال ونه که
 ته خو چي لاري نو بس لاري لاري
 تپوس دي بيا زما د حال ونه که
 آپخواني رومال رينيه رينيه شو
 راله دي گل په بل رومال ونه که
 الله دي خبر کري چي دا خه وجه وه
 نن دي اوربل په تندي تال ونه که
 مونڙه د غم روژي تر ننه نيسو
 مونڙه اختر سرني کال ونه که
 غم دي پرانستي تني گرخي پکښي
 راهي د زړه کور کښي د بوال ونه که

جمشيد مومند

دي که سمې که کري دي آئيني
 رښتيا وائي حکه بنې دي آئيني
 خپل مخونه چي پردي راته ليدے شي
 مونڙ رانده يو که رندي دي آئيني
 بس خو فرق د خپل نظر دے گني دلته
 يوه دوه نه بلا څهرې دي آئيني
 د يادونه تصويرونه ئي البم کښي
 د ژوندون تپري لمحې دي آئيني
 د مخونو جاج رايي چي پکښي واخلو
 د دي بنار چوک کښي پر تي دي آئيني

کليم الحق کليم

بلبلو ته ورپاتي شوي نغمي د بنائستونو
 څوک نه کوي محفل کښي اوس قصي د بنائستونو
 هغه شاعر د خلې نه اوس ساړه اسويلي درومي
 چي تکو کښي ئي پنډي وي وږمي د بنائستونو
 هم دغه د دي حسن د رنگونو قاتلان دي
 چي تل د حفاظت کوي دعوي د بنائستونو
 په ما کښي يو خائے شوي دي د عشق واره سيندونه
 په تا کښي يو خائے شوي نموني د بنائستونو
 د تاله کتابي مخ مي نظر په بله نه خي
 چي کله پوهوم زړه په معني د بنائستونو
 خدائے مه که چي طلب د محبت په زړه کښي کم شي
 خدائے مه که چي شي بندي دروازي د بنائستونو
 کليمه د يار مينه مي په زړه کښي يو خائے کپري
 په رنگ د محبت په بهاني د بنائستونو